BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 020815 25 U
Novi Travnik, 30.06.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Aldina Rebihić Topoljak i Darmin Avdić, članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Samre Šiljak, u upravnom sporu tužiteljice D.B. iz K., ul. ..., zastupana po punomoćniku Emiru Burak advokatu iz Travnika, protiv Zavod za zdravstveno osiguranje Srednjobosanskog kantona, ul. Kralja Tvrtka broj 18, zastupan po direktoru D.S., radi poništenja rješenja broj: UP2-02-4-33-11-48/25 od dana 19.03.2025.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.06.2026. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tuženog organa Zavoda za zdravstveno osiguranje Srednjobosanskog kantona broj: UP2-02-4-33-11-48/25 od dana 19.03.2025.godine se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak i odluku.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora kao preuranjen.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Zavoda za zdravstveno osiguranje Srednjobosanskog kantona broj: UP2-02-4-33-11-48/25 od dana 19.03.2025.godine odbijen je kao neosnovan prigovor tužiteljice izjavljen odluke za liječenje izvan Kantona broj: 07-0517/25 od dana 05.03.2025.godine, a kojom tužiteljici nije odobreno liječenje u KCUS Sarajevo na klinici za GAK.

Blagovremeno podnesenom tužbom kod ovog suda dana 22.04.2025. godine tužiteljica je pokrenula upravni spor protiv osporenog rješenja osporavajući isto u cijelosti iz razloga propisanih članom 12. stav 1. tačka 4 Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH sa prijedlogom da se tužba usvoji i ukine pobijeno rješenje ( upravni akt) ili da se pobijeno rješenje preinači na način da se usvoji njezin prigovor kao i zahtjev za liječenje izvan Srednjobosanskog kantona. Tužiteljica se poziva na odredbu člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, navodeći da je pobijena odluke neobrazložena, da ne sadrži elemente obrazložene sudske odluke u smislu navedene zakonske odredbe.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio predmetni upravni spis i odgovor na tužbu u kojoj u cijelosti osporava navode tužbe. U obrazloženju tuženi se poziva na član 18. i 23. Zakona o zdravstvenoj zaštiti Srednjobosanskog kantona ( Službene novine SBK broj: 13/00, 13/02, 13/03) i Ugovor o međusobnim odnosima u pružanju zdravstvene zaštite broj: 02-11-11-5-11-5-2/25 od dana 23.01.2025.godine koji je zaključen između JU Dom zdravlja Kiseljak i tuženog te navodi da je zaključio sa

Bolnicom “Dr. Fra Mato Nikolić” Nova Bila Ugovor o međusobnim odnosima u pružanju i praćenju zdravstvene zaštite. Tuženi se također poziva i na Sporazum o načinu i postupku korištenja zdravstvene zaštite van područja kantonalnog zavoda zdravstvenog osiguranja kome osiguranik pripada( “Službene novine Federacije BiH” broj: 41/01,7/02,14/17,88/18,27/22 i 94/24) pri tome navodeći da KCU Sarajevo nije obavijestio tuženog o tome da je tužiteljica primljena na stacionirano liječenje radi davanja saglasnosti za to liječenje. U konačnici tuženi predlaže da se tužba u cijelosti odbije kao neosnovana.

Postupajući u skladu sa zahtjevom tužiteljice, sud je primjenom člana 28. stav 2. i člana 29. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH zakazao održavanje javne rasprave za dan 22.06.2026. godine na koju je pristupio punomoćnik tužiteljice Emir Burak, advokat iz Travnika. Punomoćnik tužiteljice je na javnoj raspravi ostao kod činjeničnih navoda tužbe.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Tužba je osnovana

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je Ljekarska komisija u Novom Travniku donijela Odluku za liječenje izvan kantona broj: 07-0517/25 od dana 05.03.2025.godine kojom tužiteljici nije odobreno liječenje izvan kantona uz obrazloženje da je liječenje bilo moguće u ustanovama Srednjobosanskog kantona. Nezadovoljna ovom odluku tužiteljica je izjavila prigovor, koji je pobijenim rješenjem tuženog odbijen kao neosnovan. U obrazloženju pobijenog rješenja, sada upravnog akta, tuženi je naveo razloge kojima se rukovodio pri donošenju prednje odluke i to da je protiv Odluke za liječenje izvan Kantona broj: 07-0517/25 od dana 05.03.2025.godine kojom tužiteljici ( tada žaliteljici) nije odobreno liječenje u KCUS Sarajevo na klinici za GAK tužiteljica izjavila prigovor Komisiji za prava osiguranika Zavoda za zdravstveno osiguranje SBK , da je u prigovoru navela da je dana 24.02.2025.godine u 01,00 sati došlo do pucanja plodnog ovoja i jakog bola u stomaku te da je smatrala da je hitno stanje zbog čega se zbog blizine odlučila uputiti u KSCU Sarajevo; da je povodom istaknutih prigovora Komisija za prava osiguranika izvršila uvid u osporenu odluku i priloženu medicinsku dokumentaciju te utvrdila da se tužiteljica trebala uputiti na Odjel za ginekologiju u Hrvatsku bolnicu “Dr Fra Mato Nikolić” Nova Bila ili JU Bolnica Travnik, slijedom čega je njezin prigovor odbijen na osnovu člana 237. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH.

Imajući u vidu navode tužiteljice iz tužbe, kao i stanje spisa dostavljenog ovome sud od strane tuženog zaključuje se da je ovakvo rješenje tuženog organa nepravilno i nezakonito te doneseno na štetu tužiteljice i suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, budući da obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži ocjenu navoda istaknutih u prigovoru tužiteljice, koje je tuženi organ bio dužan da cijeni u skladu sa navedenom zakonskom odredbom. Naime, u obrazloženju drugostepenog rješenja nisu navedeni jasni i uvjerljivi razlozi kojima se rukovodio drugostepeni organ kada je odbio prigovor tužiteljice. Dakle, tuženi je

odbio prigovor tužiteljice kao neosnovan, ali se uopće nije upustio u ocjenu navoda iz prigovora pri čemu je izostavljeno obrazloženje o eventualnoj osnovanosti ili neosnovanosti istaknutih prigovora bez pozivanja na zakonski propis na osnovu kojeg je doneseno pobijeno rješenje. Razlozi tuženog izneseni u odgovoru na tužbu ne mogu nadomjestiti obrazloženje osporenog akta koje mora da sadrži sve propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na odluku koja je sadržana u dispozitivu pobijenog upravnog akta ( pobijenog rješenja) zbog čega ovaj sud nije ni mogao ispitati pobijano rješenje u smislu njegove zakonitosti i pravilnosti.

Obzirom na ovakvu sadržinu obrazloženja proizlazi da pobijano rješenje nema razloge za donesenu odluku i ocjenu žalbenih navoda, pa je zbog takvih nedostataka nije moguće ni ispitati sa stanovišta pravilne primjene materijalnog prava.

Odredbom iz člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, propisano je da obrazloženje rješenja, između ostalog, sadrži razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje koje je dato u dispozitivu i pravne propise na temelju kojih je riješena upravna stvar, a odredbom člana 242. stav 2. istog Zakona, propisano je da se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti svi navodi žalbe, a ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju. Na ovakav način ostvaruje se konvencijski, ustavni i zakonski standard obrazložene odluke kao preduvjeta za korištenje prava na djelotvoran pravni lijek.

Iz navedene zakonske odredbe jasno proizlazi da je tuženi organ, kao drugostepeni organ u ovom upravnom postupku bio dužan postupati u skladu sa istom zakonskom odredbom i u obrazloženju rješenja ponuditi valjanje razloge o svim navodima tužiteljice iz njegove žalbe, međutim, iz obrazloženja osporenog rješenja ne proizlazi da je tuženi organ postupao u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, te je propustio da ponudi valjane razloge o navodima iz prigovara tužiteljice jer je tužiteljica u prigovoru navela razloge zbog je tražila odobrenje za liječenje izvan kantona što drugostepeni organ uopće nije cijenio, što nije u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku Federacije BiH.

Postupajući na ovakav način tuženi organ je donio nepravilno i nezakonito rješenje na štetu tužiteljice uz povredu i postupanje suprotno odredbi člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH radi čega je osporeno rješenje valjalo poništiti i predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak shodno odredbi člana 36. stav 2. u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH.

U ponovnom postupku tuženi organ će vodeći računa o iznesenim razlozima ove presude, te obveznosti iste presude (član 57.-59. Zakona o upravnim sporovima Federacije Bih), otkloniti utvrđene nepravilnosti tako što će prije svega shodno citiranim odredbama člana 207. stav 2. i člana 242. stav 2. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, dati ocjenu navoda iz prigovora tužiteljice u smislu naprijed citirane odredbe Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, navesti razloge koji su bili odlučujući prilikom odbijanja prigovora i razloge koji upućuju na

rješenje koje je dato u dispozitivu, dakle ispitati zakonitost pobijene odluke iz prvostepenog postupka , a nakon toga uz pravilnu primjenu relevantnih materijalnih propisa, donijeti pravilno i zakonito rješenje uz poštovanje obveznosti postupanja shodno članu 242. stav 2. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH, uz navođenje razloga o svim navodima tužiteljice iz njezinog prigovora.

Prilikom donošenja novog upravnog akta tuženi je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda u pogledu postupka koje su iznesene u obrazloženju ove presude.

Nasuprot tome, sud nije uvažio tužbeni zahtjev da se tuženi obaveže da tužiteljici naknadi troškove upravnog spora, obzirom da je tužba uvažena, a iz razloga što ovom presudom nije riješena upravna stvar odnosno postupak nije okončan, pa samim tim tuženi nije u cijelosti izgubio upravni spor da bi tužiteljici bio dužan naknaditi troškove spora, nego je predmet vraćen tuženom organu na ponovni postupak, a sve saglasno odredbi člana 55. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH u vezi sa članom 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Zapisničar
Samra Šiljak

Predsjednica vijeća
Sudija
Lazarela Porić

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(član 40. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH)